

אֵלֶּזְנֹת

לְעֵלְמֵנוּ עֶפֶת

פֶּרֶשַׁת אֶזְרָא

כ"ג, א' ע"א ק"ה

הַנֶּסֶח בְּסִפְרֵי הָעוֹמֵר מְקוּרָו מֵהֵיכַל הַנְּגִינָה וּסְפָרְתֶם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבֵּיאָכֶם אֶת עוֹמֵר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה (כג, טו).

כְּנֵהוּג אֹמְרִים אַחֲרֵי 'סִפְרֵי הָעוֹמֵר' אֶת הַתְּפִלוֹת 'לְמַנְצַח בְּנֵגִינוֹת', 'אֵנָּה בְּכַח' וְרִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם.

הַרְה"ק רַבִּי מִנְחֵם מִנְדֵּל מְקוֹסוֹב זִיע"א, ה'אֶהְבֵּת שְׁלוֹם', הִיָּה אֹמְרִים בְּנֶסֶח מִיְחָד אֲשֶׁר מְקוּרָו קְדוּשׁ יְהִלֵּךְ כְּמִסְפָּר: סוֹחֵר אֶחָד, מַחְסִידֵי הַרְה"ק הַרְבִּי ר' בְּרוּךְ מִמְעֻבָּזוֹ זִיע"א, נִפְרַד פֶּעַם מְרַבּוֹ בִּימֵי סִפְרֵי הָעוֹמֵר וּבְקִשׁ בְּרַכְתּוֹ עוֹבֵר לְנִסְיַעְתּוֹ לְרַגֵּל עֶסְקֵי מִסְחָרָיו. הַצַּדִּיק בָּרַכּוֹ וְאָגַב כֶּךָ בְּקִשׁוֹ שֶׁיִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּעִיר קוֹסוֹב וְיִכְנֹס אֶל הַרְה"ק רַבִּי מִעֲנַדְלֵי לְהֵבִיא לּוֹ מִשָּׁם דָּבָר חֲדוּשׁ. ב

מְרוּצַת יְמֵי הַנְּסִיעָה הַשְּׁתַּדֵּל הַחֲסִיד שִׁיֻּכַּל לְשַׁבּוֹת שַׁבָּת קִדְשׁ בְּצֵל קוֹרֵת הַרְבִּי מְקָאסוֹב כְּדִי לְמַלֵּא רְצוֹן רַבּוֹ, אֲךָ לֹא אֶסְתִּיעַ מִלְתָּא. הוּא הִגִּיעַ לְקָאסוֹב דוֹקָא בַּתְּחִלַּת הַשַּׁבּוּעַ וְלֹא הִיָּתָה לוֹ הָאֶפְשָׁרוּת לְהַשְׁאֵר עַד הַשַּׁבָּת הַבָּאָה לְשִׁמְעַ דְּבְרֵי תוֹרָה מִפִּי ה'אֶהְבֵּת שְׁלוֹם', לְכוּ עָקַב אַחֲרָיו בְּעֵינַיִם פְּקוּחוֹת בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה שִׁירָאָה חֲדוּשׁ מֵהַבְּהִלִּיכוֹתָיו וּבְדַרְכָּיו. מֵהַ מְאֹד שָׂמַח בְּהוֹדַע לוֹ כִּי אֶת סִפְרֵי הָעוֹמֵר מִבְּרַךְ הַרְבִּי, וְאוֹמֵר אַחֵר כֶּךָ אֶת הַמְזֻמּוּרִים בְּדַבְּקוֹת רַבָּה וּבְנֶסֶח מִיְחָד. הָאוֹרַח נִדְחַק לְעַמֵּד בְּקִרְבַּת הַרְה"ק ה'אֶהְבֵּת שְׁלוֹם' וְהֶאֱזִין הֵיטֵב לְנֶסֶח הַסִּפְרִיָּה.

הוּא נִשְׁאָר לְעוֹד יוֹם יוֹמִים, בַּתְּקוּתוֹ לְשִׁמְעַ כְּמֵה דְּבְרֵי תוֹרָה אֲךָ לֹלָא הוֹעִיל. אוֹלָם בֵּינַתִּים לְמַד כְּרָאוֹי וּכְנִכּוֹן אֶת הַנֶּסֶח שְׁלֹא יִשְׁכַּחְהוּ. הוּא הִתְנַחֵם בְּכֶךָ שֶׁבְּכָל זֹאת רִכַּשׁ דָּבָר מֵהַ, וְגִדּוּלָה הִיָּתָה שִׁמְחָתוֹ שִׁיֻּכַּל לְהֵבִיא לְרַבּוֹ מִנְחָה חֲדוּשָׁה: אֶת נֶסֶח סִפְרֵי הָעוֹמֵר שֶׁל הַרְה"ק מְקָאסוֹב. גַּם בְּדַרְכּוֹ לְבִיתוֹ שֶׁנֶּן הַחֲסִיד לְעַצְמוֹ אֶת הַנֶּסֶח שְׁלֹא יִשְׁכַּחְהוּ. וְהִי בְּבוֹאוֹ אֶל רַבּוֹ עִם הַתְּשׁוּרָה הַמִּיְחָדָת אָמַר הַרְה"ק הַרְבִּי ר' בְּרוּךְ בְּשִׁפְתַי קְדוּשׁוֹ: "הוּא לָקַח אֶת הַנֶּסֶח מִזְּקַנֵי מֶרֶן הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְצוּק"ל. מְקוּרָו מֵהֵיכַל הַנְּגִינָה" (כְּתַר מַלְכוּת' עֲמוּד קַעו).

הַמְּנַגִּינָה בְּהַ נִתְקַדַּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם
סִפְרֵי הַרְה"ק ה'יְשׁוּעוֹת מִשָּׁה' מוֹיִז'נִיץ זִיע"א, שִׁזְקֵנו הַרְה"ק ה'תּוֹרַת חַיִּים' זִיע"א קִנָּה מְגוּי שְׁטַח לְבַנְיָה. כְּשִׁחְפְּרוּ אֶת הַיְסוּדוֹת לְבַנֵּן מְצָאוּ אוֹצָר בְּלוּם שֶׁל מְטַבְּעוֹת זָהָב, וְכֹאשֶׁר בָּאוּ וְהוֹדִיעוּ עַל כֶּךָ לְה'תּוֹרַת חַיִּים', שָׁלַח לְקָרָא לְגוֹי וּמָסַר לוֹ אֶת הָאוֹצָר הַגָּדוֹל, בְּנִמְקוֹ שְׁלֹא קִנָּה מֵהַ שְׁנִמְצָא בְּמַעֲמֵקֵי הָאֲדָמָה, רַק שְׁטַח הַבְּנִיָּה עֲצָמוֹ. הַגּוֹי טָעַן לְעַמְתּוֹ, שֶׁהָאוֹצָר אֵינוֹ שִׁיָּךְ אֵלָיו, כִּי בְּמִכִּירְתּוֹ מִכַּר אֶת הַכֹּל. אָבֵל ה'תּוֹרַת חַיִּים' עָמַד עַל שְׁלוֹ, בְּנִמְקוֹ שֶׁכְּנִרָאָה אֲבוֹתָיו הֵם שֶׁהִטְמִינוּ אֶת הָאוֹצָר עֲבוּרָו, וְאֵם כֶּן אֶפּוֹא הָאוֹצָר כְּלוֹ שְׁלוֹ. הַגּוֹי הִנְבָּעַר שֶׁכָּלֵל לֹא יָדַע שֶׁהַמְטַבְּעוֹת שֶׁבְּאוֹצָרוֹ שֶׁל זָהָב הֵן, יָצָא מִבֵּית הַרְבִּי שָׂמַח וְטוֹב לֵב, וְכִדְרָכוֹ שֶׁל גּוֹי פְּנֵה לְבֵית הַמְּרוֹזַח. הַמּוֹזַג הַמְּפַתֵּעַ שֶׁנִּטַּל מִמֶּנּוּ מְטַבֵּעַ אַחַת הָעֵמִידוֹ עַל שׁוּיָה הָאֲמִתִּי שֶׁל הַמְטַבֵּעַ, וּמִרַב שִׁמְחָה עַל מֵה שֶׁנִּפְּל בְּחֻלְקוֹ הַזְּמִין הַגּוֹי אֶת כָּל רַעִיו וְיַדִּידָיו לְשִׁתּוֹת עִמּוֹ לְשִׁכְרָה. כְּטוֹב לְבוֹ בֵּינָן סִפְרֵי לִידִידָיו מֵהוּ מְקוּרָו כְּסָפוֹ. הַגּוֹיִים שִׁשְׁמְעוּ אֶת סִפּוּרָו הַחֲלוֹ לְשַׁבַּח וּלְפָאֵר אֶת הָעַם הַיְהוּדִי עַל יְשׁוּרָתָם וְטוֹב לָבָם, וְשִׁלָּא לְחַנֵּם הֵם עִמּוֹ הַנְּבַחַר שֶׁל בּוֹרָא הָעוֹלָם. וְכִשְׁהִטְבִּיבוּ גַם הֵם אֶת לָבָם בֵּינּוֹ שֶׁל זֶה פְּצָחוֹ כָּלֵם בְּמַנְגִּינַת שְׁכוּרִים שֶׁתְּכַנֶּה הִיָּה שֶׁבַח הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְהִרְמַת קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ, הָעַם הַקְּדוּשׁ וְהַנְּבַחַר.

כְּשִׁנּוּדַע הַדְּבָר לְה'תּוֹרַת חַיִּים' אִמְץ אֶת הַמְּנַגִּינָה וְהַכְּנִים אוֹתָהּ לְקִדְשָׁה כְּשֶׁהוּא מְפִיזֵם אוֹתָהּ בְּלִיל הַסִּדֵּר בֵּין קִטְעַ אֶחָד שֶׁל הַהֲגָדָה לְמִשְׁנֵהוּ וּבְסִפְרֵי הָעוֹמֵר ('עֲדוֹת בִּיהוּסָף', מְנַהֲגֵי וִיזְנִיץ, נִיסָן, עֲמוּד רִסַּד).

שְׁלֹא יִסִּיחַ דַּעַת מִן הַסִּפְרִיָּה

וּמוֹבָא מֵהַרְה"ק רַבִּי מִנְחֵם מִנְדֵּל מְרִימְנוֹב זִיע"א ('מִנְחֵם צִיּוֹן', דְּרוּשִׁים לְפַסְחָה): מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה הִיא שְׁכוּתְבִין בְּאַגְרָתוֹת, לְמַסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְפִי שְׁאָסוֹר לְהַסִּיחַ דַּעַתוֹ מֵהַסִּפְרִיָּה שֶׁצָּרִיכִין לְהִיּוֹת שֶׁבַע

שבתות תמימות, וכמו שכתוב בזהר הקדוש (ח"ג צו):
 דְּצַרְיָה דָּלָא יתְאַבֵּד מִנִּיהּ חוּשְׁבָנָא דָּא, וְכֵן נִהְגִּיתִי בְּעַצְמִי
 לומר כמה פעמים ביום בלי ברכה היום כך וכך לעמר.
 וכן מובא בשו"ת 'מראה יחזקאל' (סי' קד): הִזְהִירֵנו
 [הרה"ק רבי מנחם מנדל מרימינוב זיע"א] שְׁלֹא יִסִּיחַ
 דַּעַת מִן הַסְּפִירָה כָּל הַיּוֹם כְּלוּ שְׁצָרִיכִים לְהִיּוֹת שְׁבַע שַׁבָּתוֹת
 תְּמִימוֹת, וְכִמְהָ פְּעָמִים בַּיּוֹם הוּא אוֹמֵר: הַיּוֹם כֵּךְ וְכֵךְ לְעֵמֶר
 בְּלִי בְּרָכָה.

אפילו העכו"ם סופרים את הספירה של העומר

ומובא ב'צבי לצדיק' (בית צדיק, עמוד 180, במכתב
 הרה"ח רבי דוד טביל הכהן רוזנבלום מראדום להגאון
 רבי צבי יחזקאל מיכלזון מפלונסק): וְשִׁמְעֵתִי מֵאֲבִי
 [הרב החסיד רבי אליעזר צבי רוזנבלום מחנצ'ין], שפעם
 אחת אמר היהודי הקדוש מפרשיסחא ז"ל לזקננו מה"ר
 לייבוש ועוד שני רעיו מתלמידיו המפרסמים, שכל
 הברואים מִכְרָחִים לְסֹפֵר בַּיּוֹם הַסְּפִירָה בְּלִשׁוֹנֵיהֶם
 מִסֹּפֵר הַיָּמִים, אִף עֲכוּ"ם, וְהָיָה לְפָלֵא בְּעֵינֵיהֶם.

וְלִקְחוּ בְּמִכּוֹן עֲכוּ"ם אֶחָד לְבֵיתוֹ וְהָיָה עִמּוֹ כָּל מַעַת לַעַת,
 וְשִׁמְעוּ כָּל מַה שִּׁידַבֵּר, וְסֹפֵר לָהֶם מַעֲשֵׂה שְׁהִיָּה לוֹ עִם בְּהֵמָה
 שֶׁמֵּכֵר בְּעַד סְכוּם דּוּקָאטִין וְסְכוּם הַזְּהוּבִים וְשִׁמְעוּ מִן הָעֲכוּ"ם
 הַזֶּה מִסֹּפֵר הַסְּפִירָה.

כאלו רק היום סופרים לראשונה

ידוע ומפרסם פרשת גדלת עבודה הנפלאה שראו אצל
 הרה"ק רבי אליעזר זאב מקרעטשניף זיע"א בספירת
 העמר, בכחי כחות, בבחינת 'כל עצמותי תאמרנה',
 ובקול לוחט פאש. מיד כשהתחיל לשם יחוד ועד אחר
 תפלת רבש"ע, בהמשך עבודה נפלאה שנמשך זמן רב

מאד. ובכל לילה ולילה החלה העבודה כאלו רק היום סופרים
 לראשונה. ובין כל מזמור חכו כל הקהל עד שיסיים ואתו
 יחד התחילו מזמור הבא אחריו. ואשרי עין ראתה כל
 אלה ותצלנה אזני השומע ולבבו ורוחו נשבר בקרבו
 בהתעוררות תשובה ובהכנה לחג השבועות ולקבלת
 התורה הקדושה בזכות המדות. ובכל לילה אחר ספירת
 העמר נשאר מלא פחד ואימה זמן רב עד שאימה נופלת
 לעמד בקרבתו וזעת פלגי מים רבים נוטפים ושוטפים
 על כל גדותיו מרב כח העבודה (רוזא דעובדא' עמוד
 קלג).

עד שהאיר היום

הרה"ק רבי שלמה בהרה"ק רבי יצחק מקאליש זיע"א
 היה פעם בבית אחיו הרה"ק רבי בערצ'י מנדבורנא
 זיע"א בימי ספירת העמר. ובעת הספירה בתפלת רבונו
 של עולם, כשהגיע לתבות 'ואטהר ואתקדש בקדשה של
 מעלה', חזר על תבות אלו כל כך הרבה פעמים עד שהאיר
 היום ('שער האותיות' דביקות אות ב).

כלביא בגבורתו

מעשה בערב ימיו של רבנו הרה"ק רבי חיים מרדכי
 מנדבורנה זיע"א, ה'דבר חיים', בספירת העמר האחרונה
 של אחת השנים, כחו לא היה במתניו ובקשי הניע את
 רגליו ממקומו. בקש ה'דבר חיים' לפתח בספירת העמר
 בלעדיו, בעוד שהוא יושב בפתח החלון הפונה אל בית
 המדרש וישתתף בתפלה מחדרו. פתחו בספירת העמר
 והוא על גבי החלון. ולפתע נחרדו הכל ממקומם, בכחות
 על אנושיים זנק ממקומו שבחדרו ופרץ לבית המדרש כלביא
 בגבורתו, כלום שעה נוחה היא זו לשבת בחדר בשעה שבבית
 המדרש מתפללים ספירת העמר ברב התלהבות ('נדברה
 נא' גליון קנט).

שו"ת קטר

הפותרים נכונה יכנסו להגרלה אי"ה על סידור
 מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר".
 את הפתרונות יש לשלוח אלינו עד ליום שני
 למספר פקס: 077-470-26-81
 או למייל: magdenot@gmail.com
 נא לכתוב שם, כתובת מדויקת וטלפון.
 בראש הדף לציין "עבור חידון לנוער".

חידון אֵלֶּ?נֹת - נושא פרסים מה הם שני ההקשרים בהם מזכר בפרשתנו היום השמיני?

פתרון החידה וכן שם הזוכה, יפורסמו אי"ה בגליונות הבאים

פתרון החידה - פרשת ויקהל:

שם הזוכה בסידור מתיבתא מנחה מעריב
 בהוצאת "עוז והדר":
 פרשת ויקהל:
 הרב נועם עובד מבני ברק.

ש. מהם שלושת הפריטים במשכן שצורתם ריבוע מזויק?
 ת. צורתם של שלושת הפריטים הבאים הייתה
 ריבוע: מזבח הזהב (שמות לז' כה), מזבח
 הנחושת (לח א) והחושן של
 הכהן הגדול (לט ט).

